

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 213/2022
17.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Милене Рашић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Мишчевића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Исидора Лазића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 400/19 од 04.06.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 123/21 од 30.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Мишчевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 400/19 од 04.06.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 123/21 од 30.11.2021. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Исидора Лазића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 400/19 од 04.06.2021. године и Вишег суда у Суботици Кж1 123/21 од 30.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К 400/19 од 04.06.2021. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, па је окривљеном АА изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 10 (десет) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а окривљеном ББ је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, обавезани су окривљени да плате трошкове кривичног поступка и то на име вештачења износ од 8.000,00 динара, а на име паушала износ од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док ће о трошковима који се односе на награду и нужне издатке пуномоћника оштећеног ВВ, суд донети посебно решење, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 123/21 од 30.11.2021. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Мишчевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет или да побијане пресуде укине или да укине само другостепену одлуку и предмет врати неком од нижестепених судова на поновно одлучивање.

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Исидор Лазић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Мишчевића Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца овог окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, је неблагоприятан.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП јер кривично дело које је предмет оптужбе није кривично дело. Према наводима браниоца из чињеничног описа кривичног дела у изреци пресуде, не произилазе сва битна обележја кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, ког кривичног дела према ставу одбране нема, уколико лицима која физички нападну оштећеног, оштећени или неко друго лице не узврате напад, будући да учествовање у тучи подразумева размену удараца више лица, при чему се

учесници у тучи или међусобно нападају или једни нападају, а други се бране тако што и сами нападају.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Кривично дело учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика чини лице које учествује у тучи у којој је неко лишен живота или је другом нанесена тешка телесна повреда.

Имајући у виду цитирани законски опис бића кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, то, по налажењу овога суда, из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци првостепене пресуде и то да је је окривљени АА, „... учествовао у тучи у којој је неко лице задобило тешке телесне повреде...“, а у време, у месту и на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, недвосмислено произилази да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна законска обележја кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ, за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног оцењени као неосновани.

Радња извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика је учествовање у тучи у којој је неко лице тешко телесно повређено или лишено живота, а што представља објективни услов инкриминације, који је неопходан за постојање овог кривичног дела, при чему није нужно да је то лице и учествовало у тучи. Појам туче се одређује као физички обрачун који подразумева предузимање радњи које су усмерене на угрожавање и повреду телесног интегритета других учесника у тучи, при чему, иако су код туче то најчешће радње задавања удараца другим учесницима у тучи, по оцени овога суда, радње физичког обрачуна могу бити и друге радње (гурање, одгуривање и сл.), чије предузимање може довести до угрожавања и повреде телесног интегритета других учесника у тучи.

Имајући у виду да, како је већ напред наведено из списка предмета, тачније из изреке првостепене пресуде, произилази да је окривљени АА учествовао у тучи у којој је оштећени задобио тешке телесне повреде, а затим и из разлога те пресуде, произилази да су у тој тучи учествовали и другари окривљеног АА, дакле да је учествовало више лица и да је било ударања и гурања, то Врховни касациони суд, не упуштајући се у оцену правилности и потпуности утврђеног чињеничног стања, што је задатак нижестепених судова, а свакако основ за правилну примену закона на одлучне чињенице, налази да су наводи браниоца којима указује да предметног кривичног дела нема, јер у конкретном случају није било узајамне размене удараца, неосновани.

Када је у питању захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Исидора Лазиха, Врховни касациони суд налази да из списка предмета – повратнице, произилази да је окривљени ББ, пресуду Вишег суда у Суботици Кж1 123/21 од 30.11.2021. године, примио 27.12.2021. године, па је последњи дан рока од 30 дана за

подношење захтева за заштиту законитости, у конкретном случају истицао 26.01.2022. године.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је бранилац окривљеног, према пријемном печату Врховног касационог суда, захтев за заштиту законитости поднео путем поште дана 10.02.2022. године, дакле након протеча рока од 30 дана за подношење овог ванредног правног лека, прописаног чланом 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, одбацио као неблаговремен.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу I изреке пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП, док је на основу члана 487. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у ставу II изреке ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић